

vi have Fred her i Landet. Vi se saa faare mange Exempler herpaa. Det er ikke mere end ganske faa Dage siden, jeg læste i et Blad om en Pige, der havde skrevet uden paa et Sted, hvor der skulde ske Udpantning, med store Bogstaver paa Porten: „Med med Estrup!“ kort sagt, saadan en for Regjeringen fornærmelig Ytring. Hvorledes skulde nu en Pige uden paa Landet — i Hornum var det nok — falde paa at gjøre noget Saadant, uden fordi selv de lavere Dele af Befolkningen bildes ind, at de skulde gjøre noget Saadant, og blive gjorte rent tosfede? Det er rent ud sagt Meningen; det er den Slags Ting, som man maa beklage finder Sted rundt om i Landet. Naar jeg siger: rundt om i Landet, vil jeg dog bemærke, at der er en meget stor Forskjel, og naar jeg i den Forbindelse kommer ind paa Spørgsmaalet om Benyttelse af Gendarmene, er en af mine Indvendinger mod Benyttelsen af Lovet — den har jo rigtignok ogsaa kun virket i kort Tid — den, at man ikke strax har havt — man har vel heller ikke kunnet have — Die for den rette Fordeling af denne ekstraordinære Politistyrke. Man har ikke kunnet have Die for, hvor den skal anbringes, og hvor den ikke skal anbringes, og derfor er det nødvendigt, at Lovforslaget bliver meget nøiagtig gjenmemgaaet, for at man kan komme til Klarhed i denne Henseende. Uden at jeg forøvrigt vil nævne specielle Exempler, vil jeg sige, at der, hvor jeg hører hjemme — det er paa den lille Ø Falster — er Folk, af hvilken Mening de end ere, og de ere Benstemænd næsten Allesammen, det, som det ærede Medlem fra 7de Kredts (Madsen) saa ofte raaber paa, lovlidige. Det er Folk, som aldrig gjør Spektakler. Jeg har i min Jurisdiktion kun en eneste Gang, da der skulde være et stort Møde for løsladte Forbrydere, havt Gendarmere, ellers har jeg aldrig set dem, fordi jeg kun har med fortræffelige, lovlidige Folk at gjøre, som respektere Politiet. Men kunne vi sige, at dette er Tilfældet alle Steder? Gaa vi over til Sylland og se, hvad der passerer, faar man en vis Tvivl om, at Politimestrene der kunne klare sig ved enhver Leilighed uden extraordinær Hjælp. Jeg tror det ikke. Vi se jo der, og for Resten ogsaa her paa Sjælland, hvorledes Folk opfordre til: I skal blot paa enhver Maade drille og fortrædige Ørigheden og Politiet og gjøre dem saa megen Uleilighed som mulig. Naar dette bliver fremfat offentlig og ikke een, men mange Gange, baade i Tale og Skrift, siger jeg, at den Politimester, som bliver udfat

for den Slags Behandling, skal have Gendarmere, og han skal have mange, og saa tror jeg nok, at man skal blive fjed deraf; hvormod den Politimester — og jeg kender som sagt personlig ikke Andet — der har med en Befolkning at gjøre, som i enhver Henseende erkender, hvad der er Lov og Ret, og er, som det ærede Medlem sagde, lovlidig, han behøver ingen Gendarmere og skal altsaa heller ikke have dem. Den Nytte, de gjør, er, at saa faare det Mindste kommer frem, som ikke burde komme frem, saa have vi dem. Begynder Folk at drille med Statters Udpantning og saadan Noget, er Politimesteren nødt til at have dem, og jeg vilde i højeste Grad beklage, om man ikke havde Udgang til at faae en saadan ekstraordinær Politiaffiance. Før Gendarmloven kom ud, waatte man ty til at faae kjøbenhavnske Politibetjentenes Assistance. Det er jo stet mange Gange, men det var ikke heldigt for Kjøbenhavns Politiet. Det har gjort en fortræffelig Virkning, hvor det er kommet, men jeg tror, at det er langt bedre, naar man har et Korps omkring i Landet, som kan bruges, hvor man behøver det. Men jeg indrømmer overensstemmende med min ærede Kollega fra Korsør (Rump), at der kan være Mangler i den Maade, hvorpaa man endnu for Diebliffet anvender Gendarmene, idet man ikke faar den rette Nytte af dem, før de blive indordnede under det stedlige Politiet. Det er en aldeles nødvendig Betingelse for, at man kan faae den nødvendige Nytte af Gendarmet. Saadan Noget kan imidlertid ikke gjøres diebliffelig, og det er det, som har gjort, at Folk have faaet den beklagelige Opfattelse, som det ærede Medlem fra 9de Kredts, der talte først, gav Udtryk, at Gendarmeloven er rettet mod et vist politisk Parti. Det er den paa ingen Maade, men Befolkningen maa virkelig give Tid, indtil saadan Noget ordner sig paa behørig Maade. Gendarmene ere ikke rettede mod noget politisk Parti; de ere oprettede for Ordenens Overholdelses Skyld og til Brug hvor der skulde vise sig Tendens til Mangel paa Lovlidighed. Jeg tror, at naar Gendarmet bliver indordnet under det stedlige Politiet, vil den Animositet, som jeg meget vel veed er imod Gendarmene, tabe sig. For det Første faar nemlig Manden derved, at han bliver indordnet under en bestemt Politimester, det rette Blik for sin Opgave. Det kan ikke nytte, at nogle Gendarmere i ganske kort Tid blive detachedede et eller andet Sted hen, de virke da kun som Militærpatrouille. Det, der skulde opnaas, er, at der i enhver Jurisdiktion i Forhold til Trangen anbringes Gendarmere som en fast Politistyrke, der kommer derhen under Politimesterens Kom-